

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 2006

N:o 136—146

SISÄLLYS

N:o		Sivu
136	Laki kemikaalilain muuttamisesta	449
137	Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	451
138	Laki rikoslain 48 luvun 1 §:n muuttamisesta	452
139	Valtioneuvoston asetus eräistä pysyvistä orgaanisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen kumoamisesta	454
140	Valtioneuvoston asetus pesu- ja puhdistusaineiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta	455
141	Valtioneuvoston asetus pesuaineasetuksen kumoamisesta	456
142	Tasavallan presidentin asetus patenttilakisopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta ..	457
143	Valtioneuvoston asetus patenttilain muuttamisesta annetun lain eräiden säännösten voimaantulosta ..	458
144	Valtioneuvoston asetus patenttiasetuksen muuttamisesta	459
145	Valtioneuvoston asetus julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunnasta	462
146	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2005 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta	464

N:o 136

Laki

kemikaalilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 52 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 391/2005, sekä
lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

8 a §

Muut viranomaiset

Suomen ympäristökeskus toimii pesuaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 648/2004 5, 7, 8, 10, 11 ja 15 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus toimii lisäksi asetuksen 10, 11 ja 15 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena, kun on kyse

pesuaineiden aiheuttamien terveyshaittojen ehkäisemisestä tai torjumisesta taikka asetuksen 8 artiklassa tarkoitetun hyvän laboratoriotähtäytännön noudattamisesta.

Suomen ympäristökeskus toimii pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 15 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena.

Edellä tässä luvussa tarkoitetut valvonta-

HE 184/2005
YmVM 17/2005
EV 176/2005

23—2006

895029

viranomaiset valvovat edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen EY:n asetusten noudattamista kukin toimialallaan.

52 §

Kemikaalirikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö 25 §:ssä tarkoitettua hyväksymisen hakemisen, 30 c §:ssä tarkoitettua rekisteröinnin hakemisen, 30 e §:ssä tarkoitettua luvan hakemisen tai ilmoituksen tekemisen, 20 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen tekemisen, 17 §:n 3 momentissa tarkoitettua käytöturvallisuustiedotteen laatimisen tai antamisen taikka 18 a §:ssä tarkoitettua tietojentoumittamisvelvollisuuden tai

2) laiminlyö 42 §:n 3 momentissa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden, vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 304/2003 7, 9, 13, 14 ja 16 artiklan mukaisen velvollisuuden antaa tietoja kemikaalin viennistä, 15 artiklan mukaisen kauttakulkua koskevien tietojen luovuttamisen taikka rik-

koo 13 artiklassa tarkoitettua vastaanottajamaan tekemää päätöstä tai 14 artiklan mukaista vientikieltoa tai

3) rikkoo pesuaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 648/2004 3 ja 4 artiklan määräyksiä pesuaineiden ja niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden markkinoille saattamisesta, 7 artiklan mukaista testausvaatimusta taikka laiminlyö 9 artiklan mukaisen tietojen toimittamisvelvollisuuden tai

4) rikkoo pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 3 artiklassa tarkoitettua kieltoa ja rajoitusta taikka laiminlyö 5 artiklan varastoa koskevien määräysten noudattamisen,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *kemikaalirikkomuksesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Laki**ympäristönsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 116 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on osaksi laissa 586/2001, sekä lisätään lakiin uusi 108 b § seuraavasti:

108 b §

Pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevat erityiset säännökset

Tämän lain mukaista lupa- tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä on noudatettava, mitä pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 6 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklassa säädetään.

Edellä 1 momentissa mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuina toimivaltaisina viranomaisina toimivat tämän lain mukaiset ympäristölupaviranomaiset. Asetuksen 7 artiklan valvontaan sovelletaan, mitä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta säädetään.

116 §

Rangaistussäännökset

Joka muulla tavoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö tässä laissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisen,

2) laiminlyö viranomaisen tämän lain nojalla antamaan määräykseen perustuvan velvollisuutensa taikka toimii vastoin viranomaiselle antamaansa ilmoitusta,

3) laiminlyö otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisen velvollisuutensa taikka toimii 108 a §:n tai sen nojalla annetun asetuksen vastaisesti,

4) laiminlyö pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 7 artiklan mukaisen velvollisuutensa,

5) rikkoo 7—9 §:ssä tarkoitettua kieltoa, 2 luvun nojalla annettua asetusta, laiminlyö 75, 76, 90, 103 tai 104 §:n mukaisen velvollisuutensa tai rikkoo 111 §:n nojalla annettuun ministeriön päätökseen sisältyviä ehtoja,

on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, ympäristönsuojelulain rikkomisesta sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 138

Laki**rikoslain 48 luvun 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 48 luvun 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 579/2004, seuraavasti:

48 luku

Ympäristörikoksista

1 §

Ympäristön turmeleminen

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) saattaa, päästää tai jättää ympäristöön esineen, ainetta, säteilyä tai muuta sellaista lain tai sen nojalla annetun säännöksen taikka yleisen tai yksittäistapausta koskevan määräyksen vastaisesti taikka ilman laissa edellytettyä lupaa tai lupaehtojen vastaisesti,

2) valmistaa, luovuttaa, kuljettaa, käyttää, käsittelee tai säilyttää ainetta, valmistetta tai tuotetta taikka käyttää laitetta kemikaalilain (86/2000) nojalla annetun säännöksen vastaisesti tai otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 vastaisesti tai pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen

(EY) N:o 850/2004 vastaisesti taikka jätelain (1072/1993) 60 §:n 1 momentissa mainitun säännöksen tai jätelain nojalla annetun säännöksen tai yksittäistapausta koskevan määräyksen tai kiellon vastaisesti taikka laiminlyö jätelain mukaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuutensa taikka

3) tuo maahan, vie maasta tai siirtää Suomen alueen kautta jätettä jätelain tai sen nojalla annetun säännöksen tai yksittäistapausta koskevan määräyksen vastaisesti tai jätelain 45 §:n 1 momentissa mainitun jäteensiirtoasetuksen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla taikka tuo maahan tai vie maasta ainetta, valmistetta tai tuotetta vastoin ympäristönsuojelulain nojalla annettua asetusta tai vastoin otsonikerrosta heikentävistä aineista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2037/2000 taikka vastoin vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 304/2003 tai vastoin pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 850/2004 taikka vie maasta muuntogeenisiä organis-

meja, niitä sisältäviä elintarvikkeita tai rehuja vastoin muuntogeenisten organismien valtioiden rajat ylittävistä siirroista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1946/2003 siten,

että teko on omiaan aiheuttamaan ympäristön pilaantumista, muuta vastaavaa ympäristön haitallista muuttumista tai roskaantu-

mista taikka vaaraa terveydelle, on tuomittava *ympäristön turmelemisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 139

Valtioneuvoston asetus

eräistä pysyvistä orgaanisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä elokuuta 2002 annettu valtioneuvoston asetus eräistä pysyvistä orgaanisista aineista (735/2002).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Neuvotteleva virkamies Pirkko Kivelä

N:o 140

Valtioneuvoston asetus

pesu- ja puhdistusaineiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös pesu- ja puhdistusaineiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta (1430/1993).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Neuvotteleva virkamies Pirkko Kivelä

N:o 141

**Valtioneuvoston asetus
pesuaineasetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan 4 päivänä maaliskuuta 1988 annettu pesuaineasetus (211/1988).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Neuvotteleva virkamies Pirkko Kivelä

N:o 142

Tasavallan presidentin asetus**patenttilakisopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Genevessä 1 päivänä kesäkuuta 2000 tehty patenttilakisopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 14 päivänä lokakuuta 2005 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 18 päivänä marraskuuta 2005 ja jota koskeva liittymiskirja on talletettu Maailman henkisen omaisuuden järjestön pääjohtajan huostaan 6 päivänä joulukuuta 2005, tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2006 niin kuin siitä on sovittu.

alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 18 päivänä marraskuuta 2005 annettu laki (895/2005) tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2006.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2006.

2 §

Patenttilakisopimuksen lainsäädännön

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 7/2006)

N:o 143

Valtioneuvoston asetus

patenttilain muuttamisesta annetun lain eräiden säännösten voimaantulosta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään patenttilain muuttamisesta 18 päivänä marraskuuta 2005 annetun lain (896/2005) voimaantulosäännöksen 1 momentin nojalla:

1 §

Patenttilain muuttamisesta 18 päivänä marraskuuta 2005 annetun lain (896/2005) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 8 b ja 8 c §, 27 §:n 1 momentti, 29 ja 35 §, 36 §:n 2 momentti, 38 §:n 1 ja 3 momentti, 41 §:n 2 momentti, 60 §:n 2 momentti, 70 1 §:n 2 momentti, 70

m §:n 1 momentti, 70 n §:n 2 momentti sekä 71 a § tulevat voimaan ja 27 §:n 2 momentti kumoutuu 6 päivänä maaliskuuta 2006.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2006.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Ylitarkastaja Heli Siukonen

N:o 144

Valtioneuvoston asetus patenttiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan 26 päivänä syyskuuta 1980 annetun patenttiasetuksen (669/1980) 7 §:n 2 momentin 8 kohta, 8 ja 10 §, 11 §:n 1 momentti, 17 b §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 25 b §:n 1 momentti, 31 §:n 2 momentin 7 kohta, 45 §, 46 §:n 2 ja 3 momentti, 47 ja 48 §, 51 a §:n 2 momentti, 52 t §:n 2 momentti sekä 52 x §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentin 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi, 45 §, 52 t §:n 2 momentti, 52 x §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentin 4 kohta asetuksessa 104/1996, 10 § osaksi, 25 b §:n 1 momentti, 46 §:n 3 momentti ja 48 § asetuksessa 505/1985, 17 b §:n 1 momentti ja 25 §:n 2 momentti asetuksessa 674/2000 sekä 31 §:n 2 momentin 7 kohta ja 51 a §:n 2 momentti asetuksessa 246/1997, seuraavasti:

7 §

Päiväkirjaan merkitään kustakin hakemuksesta:

8) jos hakemus on suomalainen patenttihakemus, hakemuksen saapumispäivä ja tekemispäivä;

8 §

Patenttivirasto laatii viikoittain luettelon saapuneista patenttihakemuksista. Luettelon tulee sisältää kustakin hakemuksesta 7 §:n 2 momentin 1, 3, 5—11, 14 ja 14 a kohdassa mainitut tiedot.

Luettelon tulee vahvistetusta maksusta olla jokaisen saatavissa.

10 §

Tullakseen osalliseksi patenttilain 6 §:ssä mainitusta etuoikeudesta hakijan on kirjallisesti pyydettävä etuoikeutta 16 kuukauden kuluessa ensimmäisen etuoikeuden perustaksi ilmoitetun hakemuksen tekemispäivästä. Kun etuoikeutta pyydetään, on samalla ilmoitettava, missä ja milloin etuoikeuden perustaksi

ilmoitettu hakemus on tehty sekä, niin pian kuin mahdollista, sen numero. Hakija voi edellä säädetyssä määräajassa ja samoin edellytyksin lisätä etuoikeuspyynnön tai korjata etuoikeuspyyntöä. Jos lisäys tai korjaus aiheuttaa muutoksen etuoikeuspäivään, voidaan ilmoitus tehdä 16 kuukauden kuluessa joko alkuperäisestä etuoikeuspäivästä tai muuttuneesta etuoikeuspäivästä, sen mukaan kumpi 16 kuukauden ajanjakso päättyy ensin. Jos 16 kuukauden määräaika on päättynyt, mutta hakemuksen tekemispäivästä ei ole vielä kulunut neljää kuukautta, voi hakija tehdä ilmoituksen näiden neljän kuukauden aikana.

Jos kyseessä on kansainvälinen patenttihakemus, etuoikeutta on pyydetävä hakemuksessa. Hakijan on tällöin ilmoitettava, missä ja milloin etuoikeuden perustaksi ilmoitettu hakemus on tehty sekä sen numero. Hakija voi kuitenkin lisätä etuoikeuspyynnön tai korjata etuoikeuspyyntöä ilmoittamalla siitä vastaanottavalle viranomaiselle tai Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle 16 kuukauden kuluessa etuoikeuspäivästä. Jos lisäys tai korjaus aiheuttaa muutoksen etuoikeuspäivään, voidaan ilmoi-

tus tehdä 16 kuukauden kuluessa joko alku- peräisestä etuoikeuspäivästä tai muuttuneesta etuoikeuspäivästä, sen mukaan kumpi 16 kuukauden ajanjakso päättyy ensin. Jos 16 kuukauden määräaika on päättynyt, mutta kansainvälisestä tekemispäivästä ei ole vielä kulunut neljää kuukautta, voi hakija tehdä ilmoituksen näiden neljän kuukauden aikana.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua etuoikeuspyyntöä ei kuitenkaan voi lisätä eikä korjata sen jälkeen, kun hakemus on tullut julkiseksi.

Jos hakemus jaetaan 22 §:n mukaan, on kantahakemuksen etuoikeutta koskeva pyyntö voimassa ilman erillistä pyyntöä myös uuden, jakamalla syntyneen hakemuksen osalta.

11 §

Etuoikeutta pyytäneen hakijan tulee 16 kuukauden kuluessa siitä päivästä, josta etuoikeutta pyydetään, toimittaa virastoon etuoikeuden perustana olevan hakemuksen vastaanottaneen viranomaisen antama todistus hakemuksen tekemispäivästä ja hakijan nimestä sekä mainitun viranomaisen oikeaksi todistama jäljennös hakemuksesta. Jäljennös on annettava patenttiviranomaisen määräämässä muodossa. Kysymyksen ollessa kansainvälisestä patenttihakemuksesta on todistus kuitenkin annettava vasta patenttiviraston antaman tätä koskevan välipäätöksen jälkeen. Tällaisen hakemuksen osalta voidaan etuoikeusasiakirja antaa patenttiyhteistyösopimuksen sovelletussäännön 17.1 mukaisesti myös Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle tai hakemuksen vastaanottaneelle viranomaiselle tai esittää viimeksi mainitulle pyyntö etuoikeusasiakirjan toimittamisesta kansainväliselle toimistolle.

17 b §

Jos biologinen materiaali on talletettu, hakijan tulee ilmoittaa patenttivirastolle kirjallisesti 16 kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty tai, jos pyydetään etuoikeutta, siitä päivästä, josta etuoikeutta on pyydetty, mihin talletuslaitokseen talletus on tehty ja minkä numeron talletuslaitos on talletukselle antanut. Kansainvälisestä patenttihakemuksesta tiedot voidaan antaa samassa

määräajassa Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle.

25 §

Patenttilain 22 §:n 4 momentin mukaisessa kuulutuksessa tulee ilmoittaa hakemuksen numero ja luokka, saapumispäivä ja tekemispäivä, keksinnön nimitys sekä hakijan ja keksijän nimi ja osoite. Jos etuoikeutta on pyydetty, kuulutuksessa on ilmoitettava myös, missä aikaisempi hakemus, johon vedotaan, on tehty, sekä tämän hakemuksen tekemispäivä ja numero. Jos hakemukseen liittyy biologisen materiaalin talletus, siitä tulee ilmoittaa kuulutuksessa. Jos hakija on patenttilain 22 §:n 7 momentin perusteella pyytänyt, että biologisen materiaalin näyte luovutetaan ainoastaan erityiselle asiantuntijalle, myös siitä ilmoitetaan kuulutuksessa.

25 b §

Patenttilain 22 §:n 7 momentin mukainen pyyntö näytteen luovuttamisesta ainoastaan erityiselle asiantuntijalle on tehtävä 16 kuukauden kuluessa patenttihakemuksen tekemispäivästä tai, jos pyydetään etuoikeutta, siitä päivästä, josta etuoikeutta on pyydetty.

31 §

Patenttijulkaisussa on ilmoitettava:

7) jos patenti perustuu suomalaiseen patenttihakemukseen, hakemuksen saapumispäivä ja tekemispäivä;

45 §

Patenttivirasto on kansainvälisiä patenttihakemuksia vastaanottava viranomainen, kun hakija tai joku hakijoista on Suomen kansalainen, luonnollinen henkilö, jolla on kotipaikka Suomessa, Suomen lain mukaan muodostettu oikeushenkilö taikka joku, joka harjoittaa liikettä Suomessa. Tällainen hakija voi tehdä kansainvälisen patenttihakemuksen

myös Euroopan patenttivilastoon tai Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle.

46 §

Hakijan on tällöin suoritettava kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta patenttivilastolle:

1) kansainvälinen hakemusmaksu, jota tarkoitetaan patenttilyhteistyösopimuksen soveltussäännössä 15.1;

2) uutuustutkimusmaksu, jota tarkoitetaan patenttilyhteistyösopimuksen soveltussäännössä 16.1; sekä

3) lähettämismaksu patenttivilaston vastaanottavana viranomaisena hakemukselle suorittamista toimenpiteistä.

Jos kansainvälistä hakemusmaksua korotetaan sen jälkeen kun hakemus on vastaanotettu mutta ennen kuin maksu suoritetaan, voidaan maksu suorittaa korottamattomana kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

47 §

Patenttivilasto huolehtii hakijan pyynnöstä erikseen vahvistettua maksua vastaan siitä, että virastoon aikaisemmin jätetyn hakemuksen jäljennös lähetetään soveltussäännön 17.1b mukaisesti Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle. Maksu on suoritettava samassa ajassa kuin mainitun säännön mukainen pyyntö on esitettävä.

48 §

Patenttivilastoon tehtävä kansainvälinen patenttihakemus toimitetaan yhtenä kappaaleena. Se on laadittava suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi taikka muulla patenttivilaston hyväksymällä kielellä. Kansainvälisen hakemuksen anomuksen tulee olla englanninkielinen, vaikka itse hakemus on laadittu suomeksi tai ruotsiksi.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

51 a §

Hakijan on tällöin suoritettava kuukauden kuluessa kansainvälisen hakemuksen vastaanottamisesta patenttivilastolle lähettämismaksu, jota tarkoitetaan patenttilyhteistyösopimuksen soveltussäännössä 19.4. Tällä tavoin kansainvälisen toimiston puolesta vastaanotettu kansainvälinen hakemus katsotaan vastaanotetuksi sinä päivänä, jona kansainvälinen hakemus on tehty patenttivilastoon.

52 t §

Päiväkirjaan merkitään kustakin hakemuksesta hakemusnumero, hakijan nimi ja osoite, päivä, jolloin käännös tai sen korjaus on annettu, sekä päivä, jolloin käännöksestä tai korjauksesta on kuulutettu. Lisäksi merkitään hakemuksen tekemispäivä ja tiedot, jotka on mainittu 7 §:n 2 momentin 4—6, 10 ja 11 kohdassa.

52 x §

Kuulutuksen, joka koskee patenttilain 70 h §:n mukaista käännöstä, tulee sisältää:

4) patenttihakemuksen tekemispäivä;

Kuulutuksen, joka koskee patenttilain 70 n §:n mukaista käännöstä, tulee sisältää:

4) tieto patenttihakemuksen tekemispäivästä; sekä

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2006.

Tämän asetuksen 10 §:n 1 momenttia sovelletaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyyn hakemukseen, jossa 15 kuukauden määräaika etuoikeuden perustana käytetävästä etuoikeuspäivästä ei ole vielä päättynyt.

Ylitarkastaja Heli Siukonen

N:o 145

Valtioneuvoston asetus
julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunnasta

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä säädetään:

1 §

Neuvottelukunta ja sen tavoitteet

Julkisen hallinnon tietoyhteiskuntakehityksen edistämiseksi on ministeriöiden ja Suomen Kuntaliiton pysyvänä yhteistyö- ja neuvotteluelimenä sisäasiainministeriön yhteydessä julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunta (*Juhta*).

2 §

Neuvottelukunnan kokoonpano

Valtioneuvosto asettaa julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Neuvottelukunnassa on vähintään 10 ja enintään 14 jäsentä, joista jokaisella on henkilökohtainen varajäsen.

Neuvottelukunnan toimikaudeksi valtioneuvosto nimeää jäsenistä ja varajäsenistä puolet sisäasiainministeriön ehdottamista ja puolet Suomen Kuntaliiton ehdottamista henkilöistä. Neuvottelukunnassa tulee olla edustus ainakin sisäasiainministeriöstä, valtiovarainministeriöstä, sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöstä ja opetusministeriöstä.

Valtioneuvosto nimeää jäsenistä neuvottelukunnalle sen toimikaudeksi puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Neuvottelukunta voi kutsua pysyviä asiantuntijoita.

Jos neuvottelukunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai muu jäsen taikka varajäsen eroaa kesken toimikauden, sisäasiainministeriö määrää hänen tilalleen uuden henkilön jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

3 §

Neuvottelukunnan tehtävät

Neuvottelukunnan tehtävänä on:

1) edistää julkisen hallinnon toimintatapojen ja palvelujen tuotantotapojen uudistamista tieto- ja viestintätekniikkaa hyödyntämällä tavoitteena varmistaa julkisten palvelujen saatavuus, tehokkuus ja laatu koko maassa;

2) seurata eri ministeriöiden kohdentamaa, kuntien toimintaa ohjaavaa tietohallintohankkeiden rahoitusta ja tehdä siitä ehdotuksia;

3) hyväksyä ja levittää toimintaa ohjaavia julkisen hallinnon suosituksia sekä julkisen hallinnon tietohallintoa koskevia JHS-standardeja;

4) edistää omalta osaltaan tietosuojaa ja -turvaa sekä hyvää tiedonhallintatapaa julkisen hallinnon toimintatavoissa;

5) valmistella julkisen hallinnon tietohallintoyhteistyötä koskevia valtion- ja kunnallishallinnon järjestelyjä;

6) käynnistää julkisen tietohallinnon kehittämisen kannalta tärkeitä selvitys-, pilotti- ja kehittämishankkeita;

7) tehdä vuosittain kohdissa 3-6 tarkoitettujen tehtävien hoitamista koskeva toimintasuunnitelma;

8) antaa lausuntoja merkittävistä tietoyhteiskunnan kehittämistä koskevista suunnitelmista;

9) toimia ohjausryhmänä sisäasiainministeriössä tapahtuvalle neuvottelukunnan tehtävien valmistelulle; ja

10) suorittaa muut neuvottelukunnan toimialaan kuuluvat sisäasiainministeriön itse tai neuvottelukunnan esityksestä määräämät tehtävät.

4 §

Neuvottelukunnan toiminnan järjestäminen

Neuvottelukunta voi asettaa keskuudestaan tarpeellisia jaostoja. Jaostoille neuvottelukunta voi antaa myös esitysten tekemisen ja lausuntojen antamisen sekä muiden neuvot-

telukunnan tehtävien suorittamisen sen puolesta.

Neuvottelukuntaa ja sen tehtäviä koskevien asioiden valmistelu ja täytäntöönpano tapahtuu sisäasiainministeriössä sen työjärjestyksessä tarkemmin määrättyllä tavalla.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukunnasta 7 päivänä lokakuuta 1988 annettu asetus (854/1988) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottavan asetuksen nojalla asetettu neuvottelukunta jatkaa toimikautensa loppuun 31.12.2006 saakka tämän asetuksen 2 §:n mukaisena julkisen hallinnon tietohallinnon neuvottelukuntana.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Kehittämiskoordinaattori Marko Puttonen

N:o 146

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2005 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2005 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta 10 päivänä maaliskuuta 2005 annetun valtioneuvoston asetuksen (148/2005) 3 § seuraavasti:

3 §

Lisäosan myöntämisen perusteet

Lisäosa maksetaan tukialueilla A ja B liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

Lisäosa voidaan myöntää enintään tukikerroinella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta lisäosan määrästä. Tukikerroin on 0,98. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävä lisäosan yhteismäärä ylittäisi 55 miljoonan euron enimmäismäärän, tukikerrointa muutetaan.

Lisäosa voidaan maksaa enintään samalle pinta-alalle ja vastaavasta sitoumuskaudesta, josta viljelijällä on voimassa ympäristötukisitoumus.

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä maaliskuuta 2006.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*Ylitarkastaja *Esa Hiiva*